

Jernbane-Tidende

Det er igen gået som så ofte før i politisk stille perioder, at der er blevet holdt taler, hvor man har skærpet sine udtalelser for at vække så megen opmærksomhed, at udgydelserne kunne blive gjort til genstand for omtale i pressen. Dette i sig selv er ikke noget ukendt, men heldigvis plejer det i de fleste tilfælde at være sådan, at de faldne udtalelser alene tager sigte på at skabe røre om ting, som den pågældende politiker ønsker og har tilstræbt anderledes ved spørgsmålenes behandling i folketinget. Dette kan betragtes som en hovedregel, men at der er undtagelser fra denne, har vi et levende eksempel på i nogle udtalelser, som folketingsmand hr. Erik Ninn Hansen fremsatte på Det konservative Folkepartis kandidatkursus fornylig.

Folketingsmanden angreb helhedsløsningen med at udtale, at den var ensidigt rettet mod funktionærer og tjenestemænd, medens i hvert fald en del af fagbevægelsens lønmodtagere fik lønforhøjelser, og at tjenestemændene, hvis ledere accepterede helhedsløsningen, har måttet se på, at andre lønmodtagere kan få den indkomstforøgelse, de selv har givet afkald på.

Vi må på det skarpeste tage afstand fra disse usandheder. Det er efter vor opfattelse den mest grove mistænkeliggørelse af tjenestemandorganisationerne, vi har oplevet, og de kan kun have eet sigte nemlig at skulle tjene partipolitiske interesser på tjenestemandorganisationernes bekostning. Vi er nemlig ikke et øjeblik i tvivl om, at folketingsmanden er særdeles godt bekendt med de rent faktiske forhold og derfor nu taler mod bedre viden.

Sandheden om, hvad tjenestemændene tiltrådte, kommer tydeligt til udtryk i den udtalelse, som samtlige centralorganisationer udsendte efter forhandlingerne med finansministeren i foråret.

»Tjenestemandorganisationerne må fastholde de oprindelige krav, men har ikke ment i den givne situation at burde modsætte sig en forhandling omkring enkeltheder vedrørende tjenestemændenes indpasning i den skitserede helhedsløsning. Det er dog herved en forudsætning, at denne løsning gennemføres i den skitserede form og med de tilsigtede virkninger, herunder virkningerne for arbejdsmarkedets lønudvikling og -struktur.«

På denne baggrund gav tjenestemandorganisationerne accept på de resultater, der opnåedes ved forhandlingerne, og det var som bekendt en forhøjelse af overenskomstillægget for de lavest lønnede fra 1. april 1963 og ydelse af 8 portioner overenskomstillæg til alle med virkning fra 1. april 1964.

Da det opnåede forhandlingsresultat var til behandling i folketinget, lød der ingen røst fra hr. Ninn Hansen om, at tjenestemændene skulle have mere end

det opnåede. Han må åbenbart have været enig med sit partis ordfører, som mente, at de helt unge og særlig de ugifte ikke burde hjælpes, fordi begyndelseslønningerne ved staten efter ordførers mening var af en sådan beskaffenhed, at det private erhverv vanskeligt kunne konkurrere med dem.

Dengang kunne hr. Ninn Hansen have vist sine sympatier, men det blev glemt. Der var fra det konservative parti intet reelt forslag i forbindelse med vore forholds behandling i folketinget, men der blev givet udtryk for, at man kunne tænke sig lavtlønstillægget erstattet af børnetilskud. Iøvrigt afholdt partiet sig fra at stemme ved lovens vedtagelse. Derfor forstår vi ikke denne pludselige kærlighed fra hr. Ninn Hansens side.

Vi har imidlertid en fornemmelse af, at visse kredse er meget kede af, at tjenestemændenes centralorganisationer har fundet ud af at stå sammen i de afgørende forhandlinger om løn- og ansættelsesvilkår. Man ønsker gerne de tilstande tilbage, der rådede forud for 1958, hvor tjenestemændenes indbyrdes uenighed gav politikerne mulighed for at spille dem ud mod hinanden.

Vi tror, at sådanne forhåbninger er uden bund i virkeligheden. Tjenestemændene har lært af dette og er fuldt ud klar over værdien af sammenholdet i SLF; vi ved, at kun ved sammenhold centralorganisationerne imellem har vi mulighed for at bevare de nuværende ansættelsesforhold og forbedre løn- og arbejdsvilkår i takt med den stedfindende udvikling. Den støtte, der i så henseende er ydet fra hr. Ninn Hansens side, har vi indtil dato ikke mærket særlig meget til og gør det nok heller ikke i fremtiden, selv om folketingsmanden har muligheder for at øve indflydelse fra folketingets talerstol.

Iøvrigt må man — ud fra en saglig vurdering af den virkning, som helhedsløsningen hidtil har haft på det økonomiske klima i vort land — konstatere, at prisstallet er kommet i ro som følge af, at prisstigningen er standset. Det er for os som tjenestemænd noget meget væsentligt! Vort lønsystem er stift, og vi har først mulighed for at få ajourført vore lønninger en rum tid efter, at prisstigninger er konstateret. Derfor er vi interesseret i stabile prisforhold som er en meget væsentlig ting for værdien af vore lønninger.

Det er åbenbart, at denne tingenes tilstand irriterer visse politikere; de kan ikke lide, at lønmodtagerne, nu, hvor man kan konstatere virkningen af regeringens politik, finder, at resultatet er tiltalende for størstedelen af befolkningen. Men resultaterne taler for sig selv, senest ved den foretagne diskontonesættelse; den vil også komme den jævne mand til gode og virke stabiliserende på værdien af hans indtægter.

Gæster, hjælpere og personale ved årets svagføre-arrangement i Feriebyen ved Middelfart.

Det årlige svagføre-arrangement

I ugen fra 3. til 10. august var Dansk Jernbane Forbund vært for 50 svagføre mennesker fra hele landet. Arrangementet var begunstiget af fint vejr, hvilket naturligvis var medvirkende til, at ferien blev en særlig oplevelse for svagføre mennesker, der ikke til dagligt kan bevæge sig uden for hjemmets fire vægge.

Lørdag den 10. august, lige før det sidste farvel, er vi samlet i Feriebyen ved Middelfart; hovedkasserer Helge Hansen sidder på kontoret sammen med samariter og sygeplejersker og gør status for den forløbne uge.

Den, som havde lejlighed til at se de svagføres forventningsfulde, men dog alvorlige og betænkningsfulde ansigter, da de kom, og som nu har lejlighed til at konstatere forandringen, der er sket på de otte dage, bemærker, at det er en så mærkbar forandring, at man næsten ikke skulle tro, at det er de samme mennesker. Der er smil på alle ansigter, de mange betæneligheder, er som vejret bort.

Alle gav udtryk for en stor og helt ufattelig oplevelse, samt at de gerne ville være blevet endnu længere i Feriebyen, og ved afskeden kneb det med at holde øjnene tørre. Vi var jo blevet en stor familie, som nu atter skulle skilles, men fra alle sider blev der rettet en tak til forbundets medlemmer, som havde vist så stor forståelse for andre menneskers vilkår og derigennem været medvirkende til de svagføres dejlige ferie.

Hver enkelt dag har bragt sin oplevelse, en dag sejltur rundt om Fæno og ind i Kolding fjord. Denne skønne sejltur var en foræring af havnelod-

sen i Middelfart. Ved den traditionelle udflugt om onsdagen var Middelfart by vært, og socialinspektør Bjarke Andersen udtalte: I fremtiden vil vi sørge for, at denne udflugt står øverst på vort budget. I år gik turen til Fårup sø over Jelling med de gamle kongehøje, derefter gennem Grejsdalen, Vejle Nørreskov, langs Vejlefjorden og til Munkebjerg, hvor vi spiste madpakken i selskab med repræsentanter fra Middelfart byråd med borgmester Herman Jensen i spidsen, rigtig en hyggelig stund med den skønneste udsigt over Vejle fjord.

»Her er vel nok skønt« sagde »GUG« fra Gug. Jeg tog nærmest med

for at give min kone lidt ferie, men jeg havde ikke troet, at jeg selv skulle opleve så meget og se noget så skønt; det er en oplevelse, jeg kan leve længe på, og når jeg kommer hjem, vil jeg mindes alt det, der her er arrangeret for at glæde os; det bliver gode minder. »GUG« sidder nu fuldstændigt lammet til sin kørestol efter en ulykke, tidligere var han rask og stærk, ja var endog med i vinterkrigen i Finland som frivillig.

Tænk, at man skulle opleve så meget smukt, siger fru Line Larsen; i 10 år har jeg ikke været udenfor min stue, til daglig sidder jeg i sovevæ-

(fortsættes side 6).

GRIB CHANCEN!

ER DU OPMÆRKSOM på, at fællesafdelingerne nu arbejder på igangsættelse af efterårets og vinterens oplysningsarbejde. Der er mange emner at vælge imellem, så også netop din interesse kan blive uddybet ved et kursus eller en studiekreds.

Dag for dag stiger behovet for viden, lad ikke disse tilbud om undervisning og dygtiggørelse gå dig forbi, vær aktivt med til at præge fremtiden og søg at få størst mulig udbytte af den tid vi lever i.

Personlig dygtiggørelse er en god ballast.

Meld dig snarest muligt til fællesafdelingen.

I næste nr. af Jernbane-Tidende vil der være mange tilbud fra AOF's brevscole og om bøger, der er velegnet til grundlag for studiekredse.

Gør nu alvor af det - du vil ikke fortryde det!

* Utroligt strenge undtagelseslove gør negrene umyndige *

Om de var kaldt sammen for at høre et regeringsdekret som led i den stadige skærpelse af de forhadte paslove, eller om der var tale om en fredelig demonstration, forbliver vel ukendt. Faktum er, at politiet uden forudgående varsel åbnede ild mod den forsamlede mængde afrikanere foran den lille by Sharpeville i Sydafrika. 69 dræbte og 186 sårede — de fleste ramt af kugler i ryggen (!). Det hele tog 40 sekunder. Sharpeville indskrev sit navn i rækken af blodige begivenheder som følge af den sydafrikanske regerings apartheidpolitik og undertrykkelse af menneskerettigheder.

Ethvert rettænkende menneske vender sig imod undertrykkelse af de ret-

konfirmandernes gavebord så længe stædigt har ønsket at fastholde, nemlig billedet af negrene som de »vilde« urskovsfolk med fjer på hovedet og grusomme ritualer i buschen og en kuriøs primitivitet, som den hvide mand som »formynder« ordne, eller rydder op i.

Gæster man Sydafrika, vil man finde, at det er et højt industrialiseret land, som kan måle sig med lande i Europa og Amerika. Grunden hertil er, at egnene omkring Kap det gode Håb var det første sted i Afrika, hvor hvide slog sig ned. Det var i det 17. århundrede, at hollandske bønder udvandrede til disse egne. De havde en gammeltestamentelig opfattelse af de-

krigen 1899—1902, en krig, som englænderne med nød og næppe vandt.

Englænderne var dog ædelmodige nok til at oprette *Den sydafrikanske Union* som et selvstændigt dominion inden for det britiske statssamfund i 1910. Der dannedes et parlament i Pretoria, og landet fik indre selvstyre som øvrige dominions. En ting var dog boere og englændere enige om: *Det var kun den hvide befolkning, der kunne få politiske rettigheder.* De ikke-hvide skulle holdes uden for og under den hvide mands standard.

Undtagelseslovene i Sydafrika.

Indtil 1948 havde United Party regeringsmagten og gennemtrumfede med

Derfor bør ingen købe varer fra Sydafrika

tigheder, som vi her i landet anser for så selvfølgelig. Ifølge grundloven kan vi tillade os — inden for injurielovgivningen — at sige og mene, hvad vi vil. Derfor protesterede vi mod enhver undertrykkelse af anderledes tænkende, mod russernes nedkæmpning af opstanden i Ungarn, mod rejsningen af muren i Berlin, mod Francos regime i Spanien. Men når Sydafrika for tiden i særlig grad er målet for en aktion, skyldes det, at dér foregår ikke alene en undertrykkelse af anderledes tænkende, men dér forfølges mennesker for deres hudfarves skyld. *Det er nazismen i renkultur.*

Rettigheder forbeholdt hvide.

Sydafrika svarer ikke til det billede af Afrika, som rejsebeskrivelserne på

Dansk Ungdoms Fællesråd beder forbrugerne om ikke at købe sydafrikanske varer og anmoder samtidig om økonomisk støtte til Sydafrikafondet — til humanitær hjælp og retshjælp til ofre for den sydafrikanske Verwoerd-regerings brutale raceadskillelsespolitik.

res egen udvælgelse som Guds folk, hvilket satte dem i stand til at udstå store vanskeligheder under deres forsøg på at undertrykke den indfødte befolkning og underlægge sig jorden.

Under Napoleonkrigene kom der engelske indvandrere til landet, og mens de hollandske indvandrere — boerne kaldtes de — hovedsagelig var jordbrugere, var englænderne industrifolk og handelsfolk. Mellem de to befolkningsgrupper opstod snart et modsætningsforhold, som resulterede i Boer-

et knebent flertal, at Sydafrika trådte ind i krigen på de allieredes side. Oppositionen var først og fremmest Nationalistpartiet, som især har tilhængere i boerkredse, af hvilke flere er mildest talt nazivenlige. Den nuværende justitsminister i Sydafrika, John Foster, blev under den anden verdenskrig interneret som »national upålidelig«, idet han var leder af Sydafrikas naziororganisation Ossewabrandwag. Det er denne mand, der nu motiverer, at de nye undtagelseslove i Sydafrika er vedtaget »for at bevare demokratiet i Sydafrika«. Siden Nationalistpartiet kom til magten i 1948, er der vedtaget en række love, som skal sikre den hvide befolknings eneherredømme:

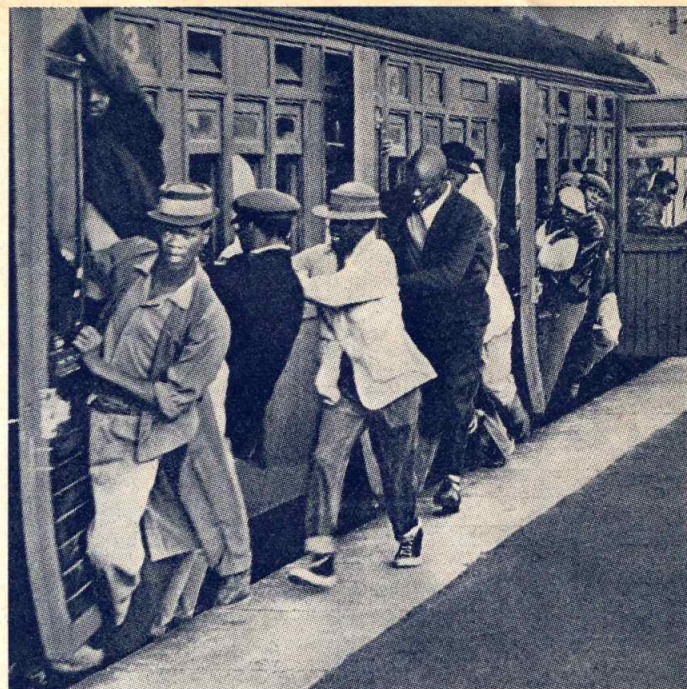
* Loven om »Urban Areas« tillader en afrikaner kun at opholde sig i en by, hvis han har boet der i 15 år eller har været ansat 10 år i træk hos samme arbejdsgiver. Lovens formål: At forhindre afrikanere i at bosætte sig i byerne, hvor de er sværere at kontrollere.

* Loven om »Group Areas« forbyder personer af forskellige racer at bo i samme bydel. De må ikke besøge de samme biografteater, hoteller, sidde på

ILLUSTRATIONERNE til denne artikel belyser blot en enkelt side af apartheidpolitikken — den befordringsmæssige. Takket være bopælstvangen i kvarterer, der ofte ligger langt fra fabrikker og miner er de farvede arbejdere tvunget til at benytte jernbanen til og fra arbejde. Administrationen vedgår, at kun i kraft af de farvede passagerers store antal giver banerne overskud. Alligevel byder man dem disse forhold. Kun visse tog må benyttes af de farvede, selv tolv tomme „hvide“ tog har „forkørselsret“ — og naturligvis foregår adgangen til togene fra særlige perroner — „kun for ikke-europæere“.

samme bænke i parkerne eller på anden måde have kontakt med hinanden uden for arbejdspladserne.

* Loven om »Native Land« betyder, at de hvide har lagt beslag på det meste af landets jord til agerbrug. 87 pct. af jorden er reserveret de hvide. På den tiloversblevne jord tvinges afrikanerne sammen i overbefolkede reservater.

* Loven om »Bantu education« forhindrer afrikanerne i at skaffe sig ordentlig uddannelse af den standard, den hvide mand kan opnå. Afrikanerne henvises til en speciel »underdømmelse« med det formål at gøre dem ufarlige for det hvide regime.

* Loven om »Job reservation« giver ret til at udelukke alle ikke-hvide fra arbejdspladser, hvor man ikke vil have dem, selv om de er kvalificeret til arbejdet.

Mest modbydelig er loven om »sabotage«. Under begrebet »sabotage«

blev vedtaget med alle stemmer mod en. Et eneste parlamentsmedlem vovede at stemme imod. Hun betegnede denne lov som fascismens hæs-lige nøgne ansigt. Med denne lov, sagde hun, slutter Sydafrika sig til rækken af despotiske magter.

Negerlederen i husarrest.

De undertrykte opposition kommer sjældent til orde. Negrenes mest markante skikkelse har hidtil været høvdingen *Albert Luthuli*, en højt dannet mand, uddannet på missionskole i Sydafrika. Han er leder af den nu forbudte African National Congress. For

afbud, men — som han forklarede i sit brev — den sydafrikanske regering havde, da han skulle rejse til Oslo for at modtage Nobelprisen, stillet så ydmygende krav til ham, at han ikke en gang til ville udsætte sig for en så menneskenedværdigende behandling. Som en stille protestdemonstration stod Luthulis stol tom i Århus universitets festsal under WAY-kongressens åbning, og billedet af »den tomme stol« fløj verden over.

Ungdommens aktion.

Den ungdomsaktion, som startede den 1. marts, igangsat af ungdommens fællesråd i Danmark, Norge og Sverige, er en videreførelse af Luthulis ikke-voldsprincip. Den har tre sider:

1) Information om apartheidproblemet. Til medlemsorganisationerne i Dansk Ungdoms Fællesråd er udsendt materiale i form af litteratur og film-liste med opfordring til afholdelse af Sydafrika-aftener og dannelse af lokale Sydafrikakomiteer. Dansk Ungdom skal vide, hvad den protesterer imod og ikke blot råbe med i det berettigede protestkor.

2) Opfordring til boykot af sydafrikanske varer. Sydafrikas regering har vist sig uimodtagelig for de mange henstillinger, FN har rettet til statsminister Verwoerd om en ændring af den førte raceadskillelsespolitik. Derfor må Sydafrika tvinges til opgivelse af undertrykkelsen af menneskerettighederne ved økonomisk pression. Hvis Sydafrikas eksport kan rammes, er der en mulighed for, at erhvervslivet i Sydafrika kan lægge pres på Verwoerd. Derfor opfordrer ungdommen forbrugerne til at boycotte sydafrikanske varer. Fra Sydafrika udføres i første række appelsiner, grapefrugt, abrikoser, vindruer, æbler, pærer, blomster samt store mængder af frugtkonserves og syltede frugter. For-

henregnes enhver form for modstand mod regimet, det være sig i skrift, tale eller handling. Som et skræmmespøgelse erklærer regeringen, at den er vendt imod kommunistisk indflydelse, men med dette »kommunistisk« menes enhver form for opposition imod apartheid. Et parti som »Liberal Party« betegnes af regeringen som kommunistisk, fordi det går ind for demokratisk ligestilling mellem den hvide og den ikke-hvide befolkning i Sydafrika.

På det seneste har vi hørt om en ny undtagelseslov, som giver politiet ret til at holde folk indespærret i indtil 3 måneder uden lov og dom. Denne lov

Luthuli har ikke-voldspolitikken været rådende i negrenes protest. Efter Sharpeville-begivenhederne brændte han offentligt sit pas og opfordrede andre til at gøre det samme. Han blev arresteret og anklaget for højforræderi og lever nu under husarrest i Sydafrika. I 1960 fik han tildelt Nobels fredspris, som han modtog ved en fest i Oslo i januar 1961.

Ved *World Assembly of Youth's* verdenskongres for ungdomsledere på Århus universitet i sommeren 1962, hvor Dansk Ungdoms Fællesråd var vært, havde man indbudt Albert Luthuli som taler. Han beklagede at måtte sende

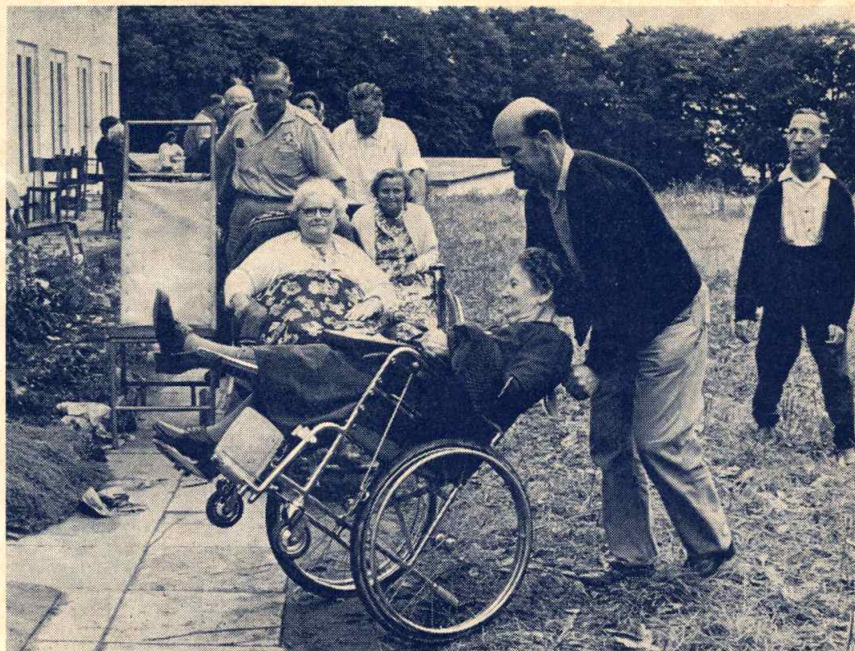

brugerne opfordres til at undersøge ovennævnte varer i butikkerne og — såfremt de stammer fra Sydafrika — da at lade dem ligge. Heldigvis går mange forhandlere ind for boycot og undlader fra grossisterne at hjemtage sydafrikanske varer. Det vil næppe skade en forhandlers salg iøvrigt, om han i sit vindue sætter et skilt op: VI HANDBLER IKKE MED SYDAFRIKANSKE VARER. Forbrugerne vil sætte pris på det.

3) Sydafrika-aktionen er ikke blot et nej til Verwoerds politik. Den er også et ja til at yde hjælp til dem, der rammes af apartheidlovene. Derfor opfordrer ungdommen til økonomisk støtte til *Sydafrika-fondet*, giro 101000. Pengene går til humanitær hjælp og retshjælp til ofrene for apartheid.

Under krigen vendte alle rettænkende danske sig imod den tyske nazistiske herrefolksmentalitet. Derfor må befolkningen i dag vise sin afsky for apartheidpolitikken i Sydafrika ved at følge ungdommens opfordring: *Køb ikke sydafrikanske varer — støt Sydafrika-fondet.*

Jørgen Mejdahl.

Forventningsfulde ansigter — hvad mon menuen byder på i dag?

Principiell højesteretsdom om genoptagelse i fagorganisation

Højesteret har stadfæstet en landsretsdom af principiell interesse for alle faglige organisationer. En politibetjent, der siden 1938 havde været medlem af Dansk Politiforbund, meldte sig ud i 1956 på grund af utilfredshed, men i 1960 ville han gerne være medlem igen. Forbundets lokalafdeling svarede, at genoptagelse kunne ske mod indbetaling af 244 kr. svarende til kontingent for den periode, hvori vedkommende havde været udtrådt, men dette vilkår fandt politibetjenten ulovligt og indbragte sagen for domstolene.

Østre Landsret gav politiforbundet medhold i, at man havde ret til at stille et sådant vilkår for genoptagelse, og efter politibetjentens appel af sagen til højesteret har dommerne i denne ret enstemmigt stadfæstet landsrettens dom. Udover kontingentrestancen på 244 kr. skal politibetjenten betale forbundets sagsomkostninger (800 kr. ved landsretten og 1000 kr. ved højesteret), hvortil kommer hans egne procesomkostninger.

Til frimærkesamlerne!

Danske Jernbaners Idræts- og Fritidsforbund har modtaget indbydelse til at deltage i den 3. internationale frimærkeudstilling for jernbanepersonale, der afholdes i december 1963 i Firenze, Italien.

For at deltage skal man være medlem af en forening tilsluttet FISAIC. I Danmark DJIF's Filatelistklub. Kontingentet er kun 3 kr. årligt, og man deltager i cirkulationen af udvalgshefter.

Regler for deltagelse i udstillingen tilsendes, når svarporto vedlægges (35 øre). Anmodning herom må være filatelistklubbens sekretær i hænde senest 1. oktober 1963. Adressen er: Johs. Christoffersen, Rosenvangs Allé 20, Århus.

Det årlige svagføre-arrangement

(fortsat fra side 3).

relset til gården, der er mest sol, men desværre kun udsigt til en grå mur, men nede i gården er der træer; jeg kan ganske vist ikke komme så nær, at jeg kan se dem, men fuglene kan jeg da høre.

Jeg har aldrig før set Fyn og Jylland, supplerer en anden svagfører gæst, og således ruller den ene skæbne frem efter den anden, alle har jo et alvorligt handicap, men et helt utroligt godt humør, som vi raske godt kan lære lidt af.

Ja, der spredes glæde hos de svagføre gæster. Den store andel har de flinke samariter og sygeplejersker, de skyer intet for at hjælpe, alt bliver ordnet med godt humør og på en så ligefrem måde, at det skal opleves for at kunne bedømmes. Samariterne ofrer deres ferie og for enkelte endog deres dagløn for at være med til dette helt ulønnede job.

Vort liv får meget mere indhold, udtalte et par kvindelige samariter, arbejdet for DJF's svagføre gæster er ikke et arbejde, selv om vi har nok om ørene, nej, det er dage, hvor vi lærer at skønne på eget helbred, og hvor man virkelig kan gøre andre mennesker glade og tilfredse; det er vor løn.

På samme beredvillige måde stiller mange mennesker sig til rådighed for den daglige underholdning, der er knyttet til arrangementet, alle arbejder uden honorar og samstemmende er de enige om, at det er en helt særlig oplevelse at optræde for de svag-

føre. Der har i ugens løb været optræden to gange dagligt, hurtigtegner, fortællinger, lysbilleder omhandlende de fire årstider, film fra USA, har vekslet med sang og musik. Om tirsdagen høstede Jernbaneorkesteret fra Fredericia særligt bifald for deres flotte entre med tamburmajør og fejende musik — en virkelig festlig oplevelse var de svagføre enige om.

Selve afslutningen blev en bevæget og hyggelig aften med taler af forretningsfører P. Madsen og fhv. borgmester Julius Hansen, og hvor flere af de svagføre gav udtryk for deres taknemmelighed for alt, hvad der var gjort for, at de skulle befinde dem vel.

Statussammenkomsten sluttede med at konstatere, at arrangementet i 1963 er noget, der vil blive husket og gemt hos de svagføre gæster; de fik en oplevelse, der vil blive talt om, en lang række gode minder, der måske bedst belyses ved at medtage en af de mange takkeskrivelser, som er modtaget fra de svagføre:

Oline Christensen udtrykker det således:

»Min hjerteligste tak for de dejlige dage, jeg tilbragte i Feriebyen, det var uforglemmelige dage, som jeg altid vil mindes med glæde. Jeg kan med god samvittighed sige, at jeg aldrig har oplevet noget lignende, nye overraskelser hver dag, tiden gik blot alt for hurtigt.

Det var en ferie, som aldrig vil blive glemt«.

S. P.

Jernbanemuseet – tilvækst og pladsnød

I det forløbne år har museet haft 915 besøgende, heraf ikke så få udlændinge.

I de senere år er der i mange lande, ligesom også herhjemme, opstået klubber eller foreninger, der har til formål at dyrke kendskabet til jernbaner og disses historie og virkemåde gennem tiderne, og det har vist sig, at adskillige af disse foreningers medlemmer (jernbaneentusiaster) også finder vej til museet i Sølvgade.

Mange viser stor interesse for det, museet kan fremvise, men mange skuffes også, fordi vort store materiel ikke

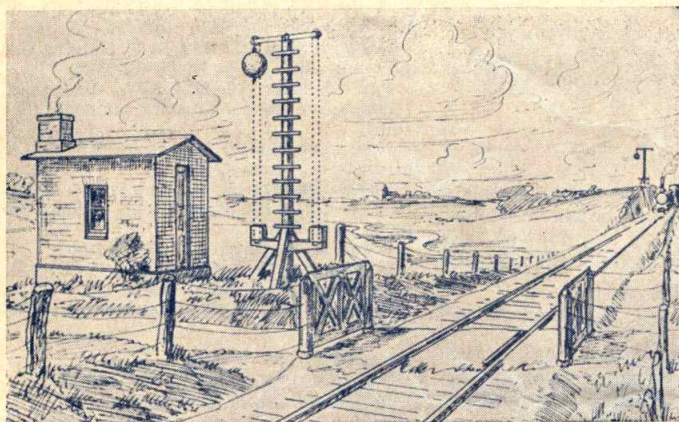
restaurations. En maskinjournal fra m/s FREIA under tysk kommando i Norge 1943.

Fra centralværkstederne i Århus og København: Lokomotivnummerskilte og lygter, bremsedele, gammelt kupé-tapet m. m.

Fra 1. distrikt: En fodpose til brug for togbremsere.

Faner er modtaget fra Dansk Jernbane Afholdsselskab og Bane- og signaljenestens Enkekasse.

Blandt private givere kan nævnes: Kommandørkaptajn Wolf: Protokoller fra »Stationsforstanderforeningen«.

Så hyggelig var banen fra Kh til Ro; i dag er der mere sus i foretagendet, og dog var jernbanen i disse tider et befordringsmiddel med en imponerende hastighed.

er tilgængeligt for offentligheden. Der er ingen tvivl om, at de 16 damplokomotiver og 11 person- og godsvogne, som for tiden er tildelt museet, også ville vække stor interesse hos besøgende gæster, så meget mere som de nu snart helt forsvundne damplokomotiver altid vækker stor opmærksomhed.

Indtil en rigtig museumsbygning bliver til virkelighed, er det omtalte materiel nødvendigvis udstationeret på stationer rundt i landet.

Også lokalerne i Sølvgade er for trange. Ydermere tilgår der stadig til museet gode og smukke ting, som det efterhånden bliver vanskeligere og vanskeligere både at udstille og opbevare.

Blandt disse i årets løb indkomne genstande kan her fremdrages nogle eksempler:

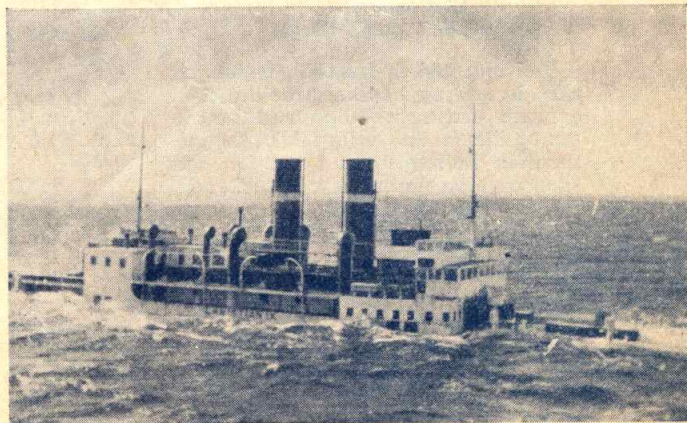
Fra generaldirektoratet er modtaget: 2 modeller af styrevogne til S-tog (litra Fs og Mm).

Fra generaldirektøren: 2 stk. minde-medaljer.

Fra søfartsafdelingen: Et gammelt »fiskesæt« af sølvplet fra en færge-

Civilingeniør M. Stelling: En mikrofilmoptagelse af en tysk bog om Cramptonlokomotiver. Civilingeniør Raffen: Lokomotivbilleder. Stationsforstander L. Pedersen: Papirer og billeder vedr. Fredericia station samt en køreplan fra 1869. Skibsfører Fabricius: Champagneflaske anvendt ved navngivningen af m/s ØRNEN den 10. januar 1962. Stationsforstander H. G. Hansen: Bøger, deriblandt giverens »Jernbaneminder«. Overpostkontrollør Herz: Et jernbanekort fra 1853. Pens. overportør Westengaard: Et manuskript til en levnedbeskrivelse. Stationsforstander Løwe Jensen: Album med godsfrimærker. Fru Arentzens bo: En jubilæumsgave: Vinkaraffel med inskription.

Færgen Chr. IX på bunden af Storebælt efter minesprængning i 1940. Mange unge har i dag næppe nogen anelse om, at således var vilkårene under krigen.

Museet har også modtaget et maleri af Skive station og en model af Langå station samt fotografier og andre billeder med motiv fra jernbanens verden.

Mellem år og dag indgår ligeledes til museet en del kuriositeter. Således modtoges for flere år siden en lille metalæske indeholdende et stykke beskrevet papir. Æsken var fundet i en bropille til jernbanebroen over Skjern å, og den er sikkert anbragt der ved broens bygning år 1875. Desværre er skriften nu så udvisket, at det selv ved laboratorieundersøgelse har vist sig umuligt at tyde det skrevne.

Op nu for kort tid siden, ved nedrivningen af stationsbygningen i Nykøbing Falster, fandtes i et hulrum et glas også med et stykke beskrevet papir, hvoraf det fremgår, at

»Chr. Meier Epstorf, Joh. Drøgemüller, Kurt Wetzdorf haben an diesen Bau gearbeitet im Jahre 1871 d. 28. September«.

Det varede altså 91 år før denne hilsen fra 3 bygningsarbejdere atter kom for dagens lys. De pågældende ville sikkert have gjort store øjne, om de havde kunnet se den stationsbygning, der efterfulgte den, de selv arbejdede på. — Også sådanne små kuriøse ting er med til at skabe atmosfære i et jernbanemuseum.

De forskellige på forskellige pladser anbragte og museet tilhørende bevægelige lokomotivmodeller føler konkurrencen fra modelbaner og andet, thi museets indtægt herfra beløber sig i år til kr. 12.373, hvilket vil sige en lille nedgang fra sidste års indtægt. Derimod er vedligeholdelsesudgiften af modellerne steget til kr. 4.705, en lille forøgelse i forhold til året forud.

Til slut benytter museet denne lejlighed til at takke for al udvist velvilje i årets løb, både fra banernes egne ansatte samt fra private, og museet håber også i fremtiden på stadig imødekommenhed og interesse i arbejdet for bevarelsen af minder om jernbanerne og deres mænd.

HJERTEG TAK

Da jeg nu efter godt 46 års tjeneste ved DSB trækker mig tilbage fra aktivt arbejde, føler jeg trang til at rette en velment tak til alle, dels de af statsbanernes ledelse, dels øvrige medarbejdere, som jeg har været i kontakt med, såvel på arbejdspladsen, som i organisationsarbejdet.

Ligeledes tak til DJF's kontorpersonele, hovedbestyrelsen, fællesbestyrelsen og afd. II's bestyrelse, samt afd. grupper for et aldrig svigtende samarbejde.

Tak til afd. II's afdelingsbestyrelse og fællesbestyrelsen for erindringsgaverne ved min afgang som tillidsmand. Tak til gruppe 14 og 14 a Ab, for opmærksomheden ved min afsked fra DSB.

N. Kolding,
pens. opt., Ab.

Ved min afsked fra DSB efter næsten 45 års tjeneste beder jeg alle, jeg har samarbejdet med, modtage min bedste tak for godt samarbejde. Tak til DSB og DJF. En særlig tak til togpersonalet i Randers.

K. P. Danielsen,
pens. tgf., Randers.

Ved min afsked fra DSB udtaler jeg min bedste tak for godt samarbejde på Nørrebro station. Hjertelig tak for den smukke afskedsgave, den vil altid være mig en kær erindring om min tid på Nørrebro st.. Tak til DSB og DJF.

H. T. A. Hansen,
pens. opt., Nø.

Ved min afsked fra DSB med udgangen af juli beder jeg alle, som jeg har samarbejdet med gennem årene, modtage min bedste tak. En særlig tak til kollegerne på pakhuset og kontorpersonalet for den smukke gave, som jeg vil bevare i venlig erindring. Tak til DSB og DJF.

M. K. A. Farsinsen,
pens. opt., Nø.

Ved min afsked fra DSB beder jeg alle, jeg har samarbejdet med, modtage min hilsen. Tak til medarbejdere på Sønderborg H og G for det gode samarbejde og for afskedsgaverne. Tak til DJF, DSB og særlig til 2. dist. for deres hjælpsomhed under min sygdom.

R. Larsen,
pens. phfm., Sdb.

Ved min afsked fra DSB med udgangen af juli måned beder jeg alle, jeg har samarbejdet med i godt 44 år, modtage min bedste tak. Tak til personalet på Kk g for afskedsgaverne; de glædede mig meget. Tak til DSB og DJF.

C. Caspersen,
pens. phm., Kk g.

Ved min afsked fra DSB, beder jeg alle, hvem jeg har samarbejdet med gennem årene, modtage min bedste tak og hilsen. En særlig tak til togpersonalets fællesgruppe i Ar for den smukke blomsterhilsen ved afskeden.

B. P. Pedersen,
pens. tgf., Ar.

Ved min afsked fra DSB beder jeg alle, jeg har samarbejdet med, modtage min bedste tak. En særlig tak til personalet på Roskilde st., til DSB og DJF.

N. A. Jensen,
pens. opt., Ro.

Ved min afsked fra DSB med udgangen af juli måned beder jeg alle, jeg har samarbejdet med i de forløbne år, modtage min bedste tak. En særlig tak til personalet på Rg station.

N. Th. Nielsen,
pens. opt., Rg.

Ved min afsked fra DSB beder jeg alle, jeg har arbejdet sammen med gennem næsten 44 år, modtage min hjerteligste tak for de mange års samarbejde og godt kammeratskab. Tak til DSB og DJF.

En særlig tak til togpersonalet i Hr. for den smukke blomsterhilsen.

J. M. Ringå,
pens. tgf., Hr.

Ved min afsked med udgangen af juli måned takker jeg alle, jeg har arbejdet sammen med gennem godt 44 år. Tak til DSB og DJF.

C. V. Hansen,
pens. skfb., Hg.

Hjertelig tak for venlig deltagelse ved min kære mand, pensioneret ba. J. S. Autzens død og begravelse. Tak til kolleger og for fanens tilstedeværelse.

Christine Autzen,
Åbenråvej 12, Sønderborg.

Hjertelig tak for udvist deltagelse ved min hustrus sygdom, død og begravelse, samt for fanens tilstedeværelse.

P. H. Andersen,
tgf., Kb.

Hjertelig tak for venlig deltagelse ved min kære mand, pens. bhvk. C. F. Schacht Hansens død og begravelse.

Martine Hansen, Langå.

PERSONALIA

Antaget.

Som signalmontøraspirant I. B. Nordnæs ved 48. sfmstr. Fb (1-8-63).

Som portøraspirant S. A. Pedersen ved Kh, I. V. Nielsen ved Kk, H. F. Lüthje ved Kk, J. B. Jensen i Hk, B. E. Sørensen i Rg, O. V. Jensen i Ly (1-8-63), og S. E. B. Pedersen i Sk (15-8-63).

Som magasinarbejderaspirant W. Søndergaard ved cvk. Kh (1-8-63).

Som remisearbejderaspirant J. V. M. Mikkelsen ved Gb mdt., O. Nielsen i Ar, og P. Jensen ved Gb mdt. (1-8-63).

Som matrospirant J. H. Clausen ved Kb—Ar-ovf. (Kb) (1-8-63), M. D. Rasmussen ved Stb-ovf., og P. E. Johannesen ved Hg—Hbg-ovf. (15-8-63).

Ansæt med tjenestested som hidtil.

Som portør: portøraspiranterne K. A. Nielsen, Fh, E. A. Nielsen, Fa, O. Pedersen, Hs K. E. Jacobsen, Kø, G. J. Jensen, Gb, V. K. Larsen, Gb, E. Matthiesen, Hi, H. P. Wad, Vekso, og F. V. Jørgensen, Rf (1-9-63).

Som matros: matrospirant S. J. Kjellerup, Stb-ovf. (1-9-63).

Som skibsfyrbøder: skibsfyrbøderaspirant L. E. Fravn, Kb—Ar-ovf. (Kb) (1-9-63).

Forflyttet efter ansøgning.

Togførerne S. A. Johansson, Kh-Rd, og A. Jensen (Kattrup), Kh-Fa (1-8-63).

Signalmontør B. Nielsen, 5. sfmstr. Kh-50. sfmstr. Bagsværd (1-9-63).

Overportør K. S. Holmqvist, Kl-Tå (1-8-63).

Stationsbetjent F. E. Pedersen, Kh-Kl (1-10-63).

Portørerne N. J. H. Christensen, Gb-Kl, H. Jensen, Tå-Hh (1-8-63), E. Olsen, Tdr-Sk (1-9-63), og I. R. Kastberg, Fh-Rd (1-10-63).

Banearbejder P. Svenningsen, kol. 3 Svaneøllen-kol. 39 (Sg) (1-9-63).

Portøraspiranterne B. E. Hansen, Ro-Kø, og P. E. Gundersen, Kø-Kb (1-9-63).

Overgået til anden stilling.

Til banearbejder: banenæstformand (3. lkl.) K. E. N. Andersen, kol. 44 Lejre, kol. 73 Ru, e. ans. (1-9-63).

Afskediget efter ansøgning.

Togførerne (12. lkl.) H. L. Hansen, Hg, S. P. Volter, Kh (31-10-63), og L. Lykkegaard, Kh (30-11-63), alle på gr. af alder m. pens.

Rangemester (10. lkl.) N. C. Hansen, Fa, på gr. af alder m. pens. (31-10-63).

Pakhusmester (10. lkl.) N. V. Daugaard, regnskabsv., på gr. af alder m. pens. (31-10-63).

Pakhusformand P. S. Nielsen, Kd, på gr. af alder m. pens. (31-10-63).

Overportørerne J. N. Andersen, Od, og H. B. Nielsen, Hi, begge på gr. af alder m. pens. (31-10-63).

Portør K. C. Davidsen, Hi (31-10-63).

Overmatros C. A. Gamby, Hg—Hbg-ovf., på gr. af alder m. pens. (30-11-63).

Portøraspirant E. B. Jørgensen, Kø (31-7-63).

Afskediget.

Portør H. P. Kristensen, Kø (20-7-63).

Portøraspirant E. Christiansen, Nø (31-10-63).

Døde.

Matros H. Larsen, Stb-ovf. (30-7-63).

BYTNINGER etc.

Undertegnede portøraspirant på Tønder H. st. ønsker at bytte tjenestested med kollega på Randers- eller Århusegnen.

Portøraspirant M. Frandsen,
Nørregade 46, Tønder.

JernbaneTidende

Udgivet af Dansk Jernbane Forbund
Redaktør: P. Madsen (ansvarshavende).
Redaktion og ekspedition:
Knabrostræde 122, Kbh. K. Minerva *1990

Nr. 17, 1. sept. 1963, indeholder:

Leder: Konservativ spekulation . . .	2
Årets svagførearangement	3
Køb ikke Sydafrika-varer	4
Højesteretsdom	6
For frimærkesamlere	6
Jernbanemuseet	7

Forsiden: Robert på vej til stodderekongres i Ålborg — sagde han da. Mon hans påklædning er, hvad man forstår ved konfektionerede uniformer?